

bedrieger! ik hield u waarlijk voor zoo diep ellendig, dat gij voor Job kondt doorgaan. Maar verder! Vondt ge een schat? M. Neen; maar een vrij wat gemakkelijker winst, dan de uwe. I. Hoe? en gij hadt geen kapitaal? M. Neen! maar iedere grond biedt der kunst haar voedsel! I. o Zoo! ge bedoelt de kunst van beurzen-snijden. M. Verschooning! 'k Bedoel de Alchymie».

Tot tweemalen toe heeft Erasmus die Alchymie beschreven als eene groote fopperij. Vermakelijk vooral, hoe, als telkens de proef mislukt, de bedrieger zich toch met het geld voor de zeer dure ingredienten der proef verrijkt en ten laatste nog van den bedrogene geld toe krijgt, om een voorgewend politie-onderzoek te voorkomen. Een ander bedrog wordt onder den titel van Hippoplanus (z. v. a. paardenbedrog) geteekend, waarbij intusschen de bedrieger zelf bedrogen wordt. Iemand verkoopt een slecht paard, dat hij door een kunstje voor goed deed doorgaan. Na eenige dagen komt de koper, die het bedrog ontdekt heeft, en is niet uitgesproken over den lof der heerlijke eigenschappen van het paard, dat hij enkele dagen bij den oorspronkelijken eigenaar stalt. Een vriend wordt in den arm genomen, die den bedrieger beleest aan hem het paard voor eene hooge som te verkoopen. Over een paar dagen komt hij weer, zal dan betalen en het beest afhalen. Daar verschijnt de eigenaar en veinst eene woedende drift, dat zijn paard verkocht is. Slechts voor hoog geld wordt die drift gestild. De tweede koper kwam niet terug.

Behalve op bedelmonniken en domme geestelijken heeft Erasmus het zeer dikwijls gemunt op ridders, krijgslieden en oorlog, ofschoon ook de geneesheeren hunne beurt krijgen. Zoo in de Begrafenis, waar naast de kamer, waarin de patient ligt te sterven zes dokters («genoeg om er zes te dooden») kibbelen over de oorzaak der ziekte, zich allen